

Kunnat kiipelissä

Palaan menneisyyteen mutten kuitenkaan pysähtyneeseen 70-lukuun. Palaan viime vuoteen, Laurin markkinoiden aikaan. Silloin markkinaohjelmaan tupsahti jotain aivan poikkeuksellista, Motoristiakatemia seminaari Perniön lukiossa.

MCA on perustettu vuonna 1993, ja sen eliniäksi sovittiin 25 vuotta. Joka vuosi on määrä pitää jossakin päin Suomea ajankohtainen seminaari. Toiminta loppuu siis vuonna 2017 itsenäisen Suomen täydessä 100 vuotta. Seminaareista tehdään dokumentti, josta sitten nähdään, oltiin viisaita.

Perniön lukion juhlasaliin kertyi mukavasti paikallista porukkaa. Perniön tilaisuus oli tässä mielessä poikkeuksellisen vetävä. Seminaarin iskulause ”Globalisaatio vai lokalisaatio?” iski hyvin uuteen Saloon. Arvaamattomat kunnalliset kiemurat ja viennistä riippuva yritys rakenne toivat epätietoisuutta. Miten selvittää?

Perniössä kuultiin päteviä analyysit eritoten kansainvälistymisestä ja Venäjän vaikutuksesta elämäämme. Miellyttävää oli myös jälkikäteen todeta, että MCA:n lehdistöarkistoa hoitava oli bongannut paikalliset jutut, päällimmäisenä Perkkari.

Soluttauduin seminaarin kahvipöydässä tapani mukaan porukan ytimeen, puheenjohtajaa vastapäätä. Juttu alkoi luistaa heti. Tuotiin esille, että porukka hakee ja ottaa kaiken aikaan myös uutta verta. Vaihdettiin yhteystietoja.

Asia melkein unohtui, kunnes alkukesästä sain mukavaa sähköpostia. Motoristiakatemia pitää seminaarin Toivakassa, noin 2500 asukkaan keskisuomalaisessa kunnassa, joka sinnittelee Jyväskylän kupeessa. Sinne täytyi päästä!

Kelitkin kääntyivät kunnollisiksi, vaikkei oikea motoristi viimaa ja sadetta pelkää. Salpausselän harjua ylittäessäni jouduin kyllä sellaiseen ukkoskuuroon, että piti sompailla kuin Perniön keskustassa, korkeintaan kakkosella. Onneksi ryöppyä kesti vain pari kilsaa.

Toivakkaa lähestyttäessä tiedot yllättivät. Isoja väyliä oli oiottu ja risteyksiä rustailtu. Keskustaan vei nelisen kilometriä pitkä uuden nihkeä musta pikitie, jonka vieressä kiemurteli upea kevytväylä. Toivakan keskusta sen sijaan vaikutti aika aneemiselta. Pakolliset baarit, pankit, kaupat ja kirkko ja sitten vaatimaton kunnantalo. Tässä kunnassa ei oltukaan rakennettu prameaa kunnantalo-päiväkoti -keskusta!

Seminaarin teemaksi oli otettu pienen kunnan selviytyminen. Miten hoidetaan valtion määräämät pakolliset tehtävät, miten koulutus ja vanhusväestö, miten toimitaan yhdessä yritysten kanssa. Pitäisikö liittyä kasvavaan Jyväskylään vai sinnitellä yksin.

Toivakan tilanne ei ole huonoimpia. Jyväskylän alue kasvaa ja kieriskelee muuttovoitossa, ja osansa siitä saa myös Toivakka. Suurin uhka on terveyden- tai paremminkin sairaudenhoito. Erytysairanhoidon kulut tulevat lakisääteisesti, eikä niille tunnu olevan mitään rajaa. Pakostakin hyväksytään pian, että päivittäistä työtä tekevät hoitohenkilöt joutuvat tekemään hoitopäätöksiä ohi viranomaismääräysten. Kaikkein ei rahat riitä!

Kunta ei saa asukkaita eikä yrityksiä kaavoittamalla peltoplantteja ja myymällä tontteja halvalla. Koko homma on ”tuotteistettava”! Pitää löytää tai kaivaa kiinnostavia ja poikkeavia pointteja, jotka villitsevät ihmisiä. Päätökset tehdään tunteella ja ne perustellaan sitten järjellä.

Toivakkalaiset saivat seminaarista oivallisia neuvoja. Kunpa vaan osaisivat ottaa onkeensa.

pajen